

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 K 010001 19 Kž 2
Sarajevo, 17.06.2020. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Begić Jasmine kao predsjednice vijeća, Dodik mr. Božidarke i Pavlović Slavka kao članova vijeća, uz sudjelovanje Kešan Amele kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog I. O., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Travnika i branitelja optuženog I. O., izjavljenih protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 010001 19 K 2 od 26.04.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 17.06.2020. godine u prisustvu federalne tužiteljice M. N., optuženog I. O. i njegove braniteljice B. S., advokata iz T., donio je

P R E S U D U

Žalbe branitelja optuženog I. O. i kantonalnog tužitelja iz Travnika, odbijaju se kao neosnovane i potvrđuje presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 010001 19 K 2 od 26.04.2019. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 010001 19 K 2 od 26.04.2019. godine, optuženi I. O. je oglašen krivim zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. i članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Istom presudom, a na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), oštećeno poduzeće L.... d.o.o S. je sa imovinskopravnim zahtjevom upućeno na parnični postupak, dok je temeljem člana 202. stav 1. u vezi člana 199. ZKP FBiH optuženi obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka i to paušal sudu u iznosu od ... KM, dok će se o visini ostalih troškova odlučiti posebnim rješenjem.

Protiv te presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj u Travniku zbog odluke o kazni, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači, tako da se optuženom izrekne veća kazna zatvora u odnosu na onu koja mu je izrečena pobijanom presudom.

Žalbu protiv navedene presude izjavila je i braniteljica optuženog I. O., advokat B. S. iz T., zbog povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s prijedlogom da ovaj sud, kako u žalbi navodi, uvaži žalbene navode i postupi u skladu sa odredbom člana 325. stav 1. ZKP FBiH u vezi sa članom 319. stav 1. istog zakona.

Kantonalni tužitelj u Travniku podnio je i odgovor na žalbu braniteljice optuženog u kojem je predložio da se ta žalba odbije kao neosnovana, a braniteljica optuženog je podnijela odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja s prijedlogom da se kao neosnovana odbije njegova žalba. Odgovor na žalbu braniteljice optuženog podnijelo je i oštećeno poduzeće L..... d.o.o S., sa prijedlogom da se ta žalba odbije i potvrdi prvostepena presuda.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T06 0 KTPOŽ 0018686 19 2 od 12.07.2019. godine predložila da se uvaži žalba kantonalnog tužitelja iz Travnika (u daljem tekstu: tužitelj) i preinači prvostepena presuda tako da se optuženom izrekne kazna zatvora u dužem trajanju od izrečene, a da se žalba braniteljice optuženog odbije kao neosnovana, pa je kod navoda i prijedloga iz tog podneska ostala i na sjednici vijeća ovog suda održanoj u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH.

Na istoj sjednici, braniteljica optuženog I. O., advokat B. S. (ispred zajedničke advokatske kancelarije advokata B. A. i B. S.) je izjavila da ostaje kod osnova, razloga i prijedloga navedenih u žalbi, kao i kod navoda iz odgovora koji je podnijela na žalbu tužitelja, pa je te podneske i usmeno obrazložila, a optuženi je izjavio da u cijelosti prihvata kako žalbu i odgovor njegove braniteljice na žalbu tužitelja, tako i njeno izlaganje na sjednici vijeća.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda tužitelja i braniteljice optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Braniteljica optuženog u žalbi najprije iznosi hronologiju predmetnog događaja, i navodi da je takvu hronologiju prvostepeni sud zanemario, jer bi u suprotnom utvrdio da su se u radnjama optuženog stekli elementi dobrovoljnog odustanka, pri čemu citira odredbu člana 30. KZ FBiH. Po stavu iz žalbe, optuženi nije sporni bingo listić prisvojio svjesno, nego zato što je u momentu predaje tog listića imao pred sobom nekoliko stotina listića, pa je tek u toku dana primijetio da postoji dobitni listić koji je odlučio taj dan zadržati za sebe, bojeći se da to prijavi pretpostavljenima kako ne bi ugrozio svoj posao. Planirao je taj listić vratiti oštećenom J. F. (koji je bolesna osoba i čiji zakonski zastupnik je njegov brat J. S.), za kojeg se nadao da će se tokom dana vratiti, pa kako se isti nije vratio, sutradan (...16. godine) je sa svojom sestrom K. M. pokušavao da ga nađe, a obzirom da ga nisu pronašli, dogovorio je sa sestrom da ona narednog dana (...16. godine) dobitni listić preda u policiju, što je ista i učinila zajedno sa svojim suprugom K. R. Narednog dana (...16. godine), zet optuženog je ponovo pristupio u

policijsku stanicu interesirajući se za sporni listić, a potom je to učinila i sestra optuženog, gdje su od dežurnog saznali da nije obaviješten o događajima od prethodnog dana (predaji bingo listića), pa je telefonskom provjerom dežurni utvrdio da se njegov kolega (svjedok F. E.), koji je prethodnog dana zaprimio sporni listić, nalazi u V., kako bi se sastao sa komandnirom radi poduzimanja daljnjih mjera u vezi predmetnog događaja, a tog istog dana je brat oštećenog i njegov zakonski zastupnik, prijavio u policiju predmetni događaj.

Braniteljica dalje navodi da nakon što je dana ...16. godine optuženi sa svojom sestrom K. M. bezuspješno pokušavao da nađe oštećenog u namjeri da mu vrati bingo listić, te nakon što su odlučili da će sestra taj listić predati u policiju pod izgovorom da ga je pronašla, optuženi više nije dolazio u bilo kakav doticaj sa spornim listićem. Dakle, taj listić je optuženi predao sestri dva dana prije nego što je pokrenuta službena istraga, a ona ga je predala u policiju dan prije pokretanja istrage (jer je predmetni događaj prijavljen u policiju dana16. godine), pa iz toga braniteljica zaključuje da je, kako navodi, otklanjanje nastupanja posljedice krivičnog djela nastupilo usljed djelatnosti okrivljenog, pri čemu je za postojanje dobrovoljnog odustanka neodlučno da li je on spriječio nastupanje posljedice svojim neposrednim djelovanjem ili je u tome uspio posrednim putem (predajom listića sestri). Također ukazuje da je pogrešan zaključak prvostepenog suda na str. 15. pasus 1. pobijane presude da je optuženi imao priliku da vrati sporni bingo listić oštećenom kada je ponovo došao, budući da iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je oštećeni ponovo istog dana dolazio na radno mjesto optuženog, pa da je zbog toga činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Žalbom se također ukazuje da je prvostepeni sud utvrdio da je optuženi predmetni bingo listić zadržao kako bi ostvario određenu korist za sebe ili drugog (koja posljedica je biće predmetnog krivičnog djela, ali je ona u cijelosti izostala), pa je takvu radnju optuženog kvalificirao kao pokušaj. Smatra da, ako bi se i „uzelo kao istinito“ da je optuženi pokušao učiniti predmetno krivično djelo, da je on od istog pravovremeno odustao, zbog čega je izostao i pokušaj krivičnog djela, čime je, po stavu iz žalbe, povrijeđen krivični zakon. S tim u vezi navodi da je za postojanje krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH, pored umišljaja potrebno i postojanje određene namjere (pribavljanje koristi sebi ili drugome, ili nanošenje kakve štete ili teža povreda prava drugog), a da se u konkretnom slučaju takva namjera nije manifestirala, pa da je prvostepeni sud pogrešno prihvatio pravnu kvalifikaciju tužiteljstva da se radi o pokušaju, ne uzimajući u obzir hronologiju događaja i time zanemarujući član 30. KZ FBiH koji definira dobrovoljni odustanak, pri čemu u žalbi iznosi stavove pravne teorije o tom krivičnopravnom institutu uključujući i pitanje postojanja dobrovoljnog odustanka kod svršenog i nesvršenog pokušaja.

Ovaj sud nalazi da navedeni žalbeni prigovori nisu osnovani.

Najprije valja primijetiti da se u žalbi braniteljice optuženog iznose dvije međusobno suprotstavljene teze. Prema jednoj, braniteljica smatra da konkretno krivično djelo nije ni pokušano, pa da stoga u radnjama optuženog nisu ostvarena obilježja predmetnog krivičnog djela, a prema drugoj, optuženi je dobrovoljno odustao od dovršenja krivičnog djela tako što je otklonio nastupanje njegove posljedice. Međutim, dobrovoljni odustanak je moguć samo ukoliko je učinitelj pokušao izvršenje krivičnog

djela, ali je dobrovoljno odustao od njegovog dovršenja (nesvršeni pokušaj) ili je spriječio nastupanje posljedice (svršeni pokušaj), pa žalbena tvrdnja da u konkretnom slučaju nema pokušaja krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH, isključuje žalbeni navod o dobrovoljnom odustanku optuženog. S obzirom na takve žalbene navode, ovaj sud će na iste odgovoriti onoliko koliko je, zbog njihove proturječnosti, moguće iznijeti jasan stav.

Prije svega, ni prema obrazloženju pobijane presude nije sporno da se hronologija događaja u vezi sa predmetnim krivičnim djelom odvijala onim redoslijedom kako je to navedeno i u žalbi. Međutim, iz dokaza o tim dešavanjima, prvostepeni sud je izveo drugačije činjenične i pravne zaključke u odnosu na one iznesene u žalbi. Tako iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud našao da se u konkretnom slučaju radi o nesvršenom pokušaju predmetnog krivičnog djela, jer je optuženi, koristeći svoj službeni položaj i ovlaštenja, kada je vidio da je bingo listić koji mu je oštećeni donio na njegovo radno mjesto blagajnika u igračnici L.... d.o.o. - dobitni, isti zadržao za sebe (ne govoreći oštećenom da se radi o dobitnom listiću), s ciljem da kasnijom naplatom tog listića za sebe pribavi imovinsku korist, ali da krivično djelo nije dovršio, budući da nije neposredno ili preko drugih osoba izvršio naplatu bingo listića, odnosno, prekinuo je dalje djelovanje, čime je isključeno nastupanje posljedice predmetnog krivičnog djela u vidu pribavljanja imovinske koristi optuženom ili drugoj osobi. Pri izvođenju tog zaključka, sud se pozvao na konkretne dokaze (iskaze svjedoka T. B. i S. A.), iz kojih između ostalog proizilazi i to da je optuženi oštećenom kritične prilike isplatio iznos od ... KM bez ikakvog osnova (obzirom da mu je oštećeni donio samo jedan uplaćeni, dobitni listić), pa je sud zaključio da je optuženi to učinio upravo iz razloga što je, nakon što je vidio da se na uplaćenom bingo listiću nalazi dobitak u iznosu od ... KM, želio to prikriti i zavarati oštećenog isplatom minornog novčanog iznosa, kako bi kasnije dobitak sa bingo listića prisvojio za sebe. Međutim, žalbom se ovi razlozi pobijane presude uopće ne osporavaju, nego se samo iznosi paušalna tvrdnja da optuženi nije sporni bingo listić prisvojio svjesno, nego zato što je u momentu predaje tog listića imao pred sobom nekoliko stotina listića, pa je tek u toku dana primijetio da postoji dobitni listić koji je odlučio taj dan zadržati i vratiti ga oštećenom, bojeći se da to prijavi pretpostavljenima kako ne bi ugrozio svoj posao. U odnosu na zaključak da ovakvi navodi (koji su isticali i u toku glavnog pretresa), nisu prihvatljivi, prvostepeni sud je u pobijanoj presudi (na strani 12. i 13.), dao jasne i određene razloge, koji se žalbom također ne osporavaju, a koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, pa slijedi da navedenim žalbenim prigovorima nije dovedena u pitanje pravilnost pomenutih zaključaka prvostepenog suda. Slijedom toga, neosnovana je i žalbena tvrdnja da je „prvostepeni sud pogrešno prihvatio pravnu kvalifikaciju tužiteljstva da se radi o pokušaju“ i da je zbog toga povrijeđen Krivični zakon.

Nadalje, kako iz odredbe člana 383. stav 1. KZ FBiH kojom je propisano da ovo krivično djelo čini „Službena ili odgovorna osoba u Federaciji koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlaštenja, prekoračivši granice svoje službene ovlasti ili ne obavivši svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, drugome nanese kakvu štetu ili teže povrijedi prava drugog“, jasno proizilazi da se njome ne zahtjeva namjera za učinjenje tog krivičnog djela, netačan je, a time i neprihvatljiv žalbeni navod braniteljice optuženog da je za postojanje krivičnog djela Zloupotreba položaja ili

ovlaštenja iz člana 383. KZ FBiH, pored umišljaja potrebno i postojanje određene namjere.

Potom, prvostepeni sud je, nasuprot tvrdnji iz žalbe, a temeljem izvedenih dokaza zaključio da se u konkretnom slučaju ne radi o dobrovoljnom odustanku optuženog od krivičnog djela, o čemu su u pobijanoj presudi dati sasvim određeni razlozi. Naime, ni prema obrazloženju pobijane presude nije sporno da je optuženi kritičnog dana sporni bingo listić odnio svojoj kući, da je sutradan isti predao svojoj sestri, te da je sa njom i sa njenim mužem dogovorio da ga oni predaju u policiju pod izgovorom da je taj listić sestra pronašla na području V., kako se on (optuženi) ne bi mogao dovesti u vezu sa prisvajanjem istog. Međutim, prvostepeni sud nije prihvatio da se ove radnje optuženog mogu smatrati dobrovoljnim odustankom optuženog, imajući u vidu da je za primjenu tog krivičnogpravnog instituta neophodno da je takva odluka učinitelja rezultat njegovog slobodnog i autonomnog opredjeljenja, odnosno, da nije nastala pod pretežnim utjecajem bilo kakvih vanjskih okolnosti. S tim u vezi prvostepeni sud je cijenio iskaz svjedokinje S. A. koja je navela da je kritičnog dana oštećeni došao u prodavnicu u kojoj je radila (a u čijem sklopu je L....), da joj je dao bingo listić koji je ona provjerila i utvrdila da se radi o velikom dobitku jer je, kako kaže „ekran pocrvenio“ i pisalo je „veliki dobitak“, pa je oštećenog uputila na uplatno mjesto listića, tj. u T.C F. V. (na kojem je bio zaposlen optuženi). Također je izjavila da se oštećeni vratio nakon izvjesnog vremena uznemiren i uplakan i rekao joj da mu je listić ukraden jer mu je rečeno da na njemu nema ništa i da mu je osoba koja je ukrala listić dala KM. Sud je cijenio i iskaz svjedoka T. B. koji je zaposlen kao zaštitar u T.C. F. V. koji je izjavio da je kritičnog dana bio na poslu i da ga je rukom pozvao optuženi, budući da je oštećeni lupao po pultu i razbacivao bingo listiće, te tražio nešto po kanti za smeće, pa je na njegovo pitanje šta se dešava, optuženi odgovorio da je oštećenom isplatio dobitni listić od oko ... KM, ali da je oštećeni bio jako uznemiren, pa ga je morao odstraniti iz objekta. Naveo je i to da oštećeni dolazi svakodnevno, da on jeste „usporen“ pa bi ga ponekad zamolili da ode sa kase, ali da nikada prije nije bilo nekih većih intervencija zbog njega niti ga se moralo izvesti i da je ovom prilikom to bilo prvi put. Događaj o kojem je svjedočio pomenuti svjedok je snimljen i nadzornom kamerom, pa je i taj snimak cijenjen od strane prvostepenog suda koji je, slijedom svega navedenog, zaključio (na strani 15. pasus 3.), da se usljed naprijed opisanih činjenica i okolnosti, ne može smatrati da postoji autonomna odluka optuženog o odustanku od krivičnog djela, nego da je ona upravo rezultat vanjskih okolnosti koje se ogledaju u tome da je oštećeni napravio problem zbog „ukradenog“ dobitnog listića (za koji je prethodno od svjedokinje S. A. saznao da isti nosi veliki dobitak), pa da je optuženi tada postao svjestan da svoju radnju (prisvajanja dobitnog listića radi njegove kasnije naplate), više neće moći prikriti. Takvi razlozi pobijane presude (koji se žalbom braniteljice optuženog ne osporavaju), i po ocjeni ovog suda opravdavaju zaključak prvostepenog suda da se u konkretnom slučaju ne radi o dobrovoljnom odustanku optuženog, zbog čega suprotna žalbena tvrdnja nije prihvatljiva. Imajući u vidu navedeno, na pravilnost ovog zaključka prvostepenog suda nisu od utjecaja žalbeni navodi koji se odnose na daljnja dešavanja sa predmetnim bingo listićem, odnosno, okolnosti da je optuženi predao taj bingo listić svojoj sestri, da ga je ona skupa sa svojim mužem predala u policiju i da se sve to desilo prije nego što je pokrenuta službena istraga po prijavi brata oštećenog, jer su sve te radnje proizašle iz okolnosti da je optuženi otkriven u činjenju krivičnog djela, budući da je oštećeni jasno pokazao da zna da je prevaren, što je

evidentirano i na snimku video nadzora, a to je i opredijelilo optuženog da obustavi dalje poduzimanje radnje izvršenja krivičnog djela, pa onda takav odustanak od krivičnog djela ne sadrži u sebi dobrovoljnost, što je pravilno zaključio i prvostepeni sud. S tim u vezi, ni žalbeni navodi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda na str. 15. pasus 1. pobijane presude da je optuženi imao priliku da vrati sporni bingo listić oštećenom kada je ponovo došao, budući da iz izvedenih dokaza ne proizilazi da je oštećeni ponovo istog dana dolazio na radno mjesto optuženog, iako tačni, ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude. Ovo stoga što pitanje mogućnosti vraćanja bingo listića oštećenom od strane optuženog, ne predstavlja odlučno pitanje od kojeg zavisi krivnja optuženog, a iz svih razloga koji su prethodno navedeni.

Slijedom navedenog, neosnovani su žalbeni navodi braniteljice optuženog da je pobijanom presudom činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, te da je učinjena povreda krivičnog zakona.

Tužitelj žalbom osporava prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, navodima da nisu cijenjene otežavajuće okolnosti koje se odnose na težinu krivičnog djela i nastupjele posljedice, zatim da je sam način učinjenja krivičnog djela neuobičajen, kao i to da je oštećeni bolesna osoba sa 100% oštećenjem organizma kojem je zbog toga postavljen skrbnik, a što je optuženom bilo poznato jer je oštećeni često dolazio na njegovo radno mjesto, pa da je pri odmjeravanju kazne trebalo uzeti u obzir da je optuženi iskoristio bolest oštećenog u namjeri da prisvajanjem bingo listića pribavi imovinski korist. Dalje ukazuje da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio odredbu člana 42. KZ FBiH u smislu postizanja svrhe kažnjavanja, budući da izrečena kazna mora biti pravedna i moralno opravdana.

Navedeni žalbeni prigovori tužitelja ne dovode u pitanje pravilnost odluke o kazni koja je pobijanom presudom izrečena optuženom.

Što se tiče navoda žalbe kojima se ukazuje da je kao otežavajuće okolnosti trebalo cijeniti težinu krivičnog djela i nastupjele posljedice, te neuobičajen način izvršenja krivičnog djela, isti su paušalne naravi, budući da se žalbom ne argumentira u čemu se u konkretnom slučaju, ogledaju navedene okolnosti. Pri tome, ovaj sud podsjeća da je u konkretnom slučaju krivično djelo ostalo u pokušaju, tako da posljedica nije ni nastupila, pa je bespredmetan žalbeni navod koji se odnosi na ocjenu težine njegove posljedice. Paušalan je i žalbeni navod da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio odredbu člana 42. KZ FBiH u smislu postizanja svrhe kažnjavanja jer žalbom nije konkretizirano u čemu bi se sastojali propusti suda kod primjene navedene zakonske odredbe. S druge strane, opravdano se žalbom tužitelja ukazuje da je sud trebao kao otežavajuću, cijeniti okolnost da je optuženi pokušao iskoristiti bolest oštećenog kako bi sebi pribavio imovinsku korist. Međutim, imajući u vidu da je na strani optuženog sud našao niz olakšavajućih okolnosti koje se žalbom tužitelja ne osporavaju, onda, po ocjeni ovog suda, otežavajuća okolnost na koju se žalbom ukazuje, a koja nije cijenjena kod odmjeravanja kazne, ne dovodi u pitanje njenu pravilnost.

Osporavajući prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, braniteljica žalbom ukazuje da je optuženom otkazan ugovor o radu i da je samim time već dovoljno kažnjen, pa da

svaka druga sankcija „a posebno krivičnopravna“, ne bi ostvarila „svrhu i značaj koju joj krivično pravo pridaje u članu 7. KZ FBiH.“

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog nisu prihvatljivi.

Naime, prvostepeni sud je u obrazloženju pobijane presude naveo niz olakšavajućih okolnosti koje je našao na strani optuženog i cijenio ih pri odmjeravanju kazne, dok otežavajućih okolnosti na njegovoj strani nije našao, a žalbom se ne ukazuje da je prvostepeni sud propustio da cijeni neke konkretne olakšavajuće okolnosti koje bi mogle utjecati na blaže kažnjavanje optuženog. Okolnost da je optuženom otkazan ugovor o radu je rezultat disciplinskog, a ne krivičnog postupka, pa kako krivičnopravne sankcije imaju svoj poseban cilj i svrhu propisanu odredbom člana 7. KZ FBiH, to nije prihvatljiv žalbeni navod da je optuženi izricanjem te disciplinske sankcije dovoljno kažnjen. Stoga je kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koju je optuženom izrekao prvostepeni sud, pravilno odmjerena, kada se ima u vidu svrha kažnjavanja, jer je i po ocjeni ovog suda takva kazna neophodna da bi se njome izrazila društvena osuda krivičnog djela, utjecalo na optuženog da ubuduće ne čini krivična djela i da se potakne njegovo prevaspitanje, da se utječe na ostale da ne čine ovakva krivična djela, i da se utječe na svijest građana o pogibeljnosti krivičnih djela i o pravednosti kažnjavanja učinitelja.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je temeljem člana 328. ZKP FBiH, donio presudu kojom je žalbe tužitelja i branitelja optuženog I. O. odbio kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar
Kešan Amela,s.r.

Predsjednica vijeća
Begić Jasmina,s.r.